

عنوان مقاله:

ارزیابی خطر فرسایش و پتانسیل رسوب دهی حوضه آبریز سدلتیان با استفاده از EPM و مدل GIS از تکنیک های

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کبری حکیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع طبیعی و آبخیزداری

محسن ملکی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد خلیج

شهین نیرومند - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع طبیعی و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

با افزایش رشد جمعیت و توسعه روزافزون مناطق شهری و صنعتی شدن جوامع، از یک طرف و کاهش حریم های طبیعی از طرف دیگر موجب کاهش سطح پوشش گیاهی، افزایش فرسایش خاک و افزایش مقدار ضریب جریان سطحی را در بر داشته است. به منظور بررسی سیستم های مختلف فرسایش و برآورد شدت فرسایش و میزان رسوب به روش EPM حوضه آبریز لتیان واقع در استان تهران به مساحت 69681 هکتار انتخاب گردیده و در این تحقیق حوزه مورد مطالعه از نظر فیزیوگرافی و توپوگرافی، هوا و اقلیم شناسی، هیدرولوژی، زمین شناسی، ژئومورفولوژی، خاکشناسی، پوشش گیاهی مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصل از آن جهت مطالعه برآورد میزان فرسایش و رسوب استفاده گردیده و بدین ترتیب حوزه لتیان به 13 ریزحوزه طبقه بندی گردیده است و در آن خصوصیات خاک، شیب متوسط، ضریب حساسیت خاک به فرسایش، ضریب استفاده از زمین، ضریب فرسایش، ضریب شدت فرسایش و طبقه شدت فرسایش تعیین شده است. در حوزه آبخیز لتیان مقدار فرسایش ویژه، ضریب رسوب دهی، دبی رسوب ویژه، دبی رسوب کل محاسبه شده است. با بررسی آمار دبی رسوب اندازه گیری شده در ایستگاه رسوب سنجی رودک در پربود زمانی 25 ساله، مقدار کل رسوب سالیانه 15، 473783 تن در سال بدست می آید با بررسی میزان رسوب اندازه گیری شده و رسوب برآورد چنین نتیجه گیری می شود که مقدار برآوردی با مقدار رسوب اندازه گیری شده، قرابت عدد EPM91 شده توسط مدل EPM بر روی 4 عامل متغیر در مدل SPSS درصد را با مقدار واقعی نشان می دهد و تحلیل عاملی در محیط نرم افزار صورت گرفت و نتایج نشان داد، ضریب کاربردی اراضی و شیب متوسط این دو عامل 84 درصد واریانس را پوشش می دهد.

کلمات کلیدی:

مدل EPM، ژئومورفولوژی، فرسایش ویژه، ایستگاه رسوب سنجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/527470>

